

RIKSDAGENS SVAR 115/2003 rd

Regeringens proposition med förslag till lag om ändring av kärnenergilagen

Ärende

Regeringen har till riksdagen överlämnat sin proposition med förslag till lag om ändring av kärnenergilagen (RP 128/2003 rd).

Beredning i utskott

Ekonomiutskottet har i ärendet lämnat sitt betänkande (EkUB 8/2003 rd).

Beslut

Riksdagen har godkänt följande uttalande:

Riksdagen förutsätter att de särskilda förmögenheter som avsätts i Statens kärnavfallshanteringsfond hålls i sär från de medel som i enlighet med kärnenergilagen samlats in av de avfallshanterings-skyldiga för kärnavfallshantering. Ändringen i lagen ger inga möjligheter att röra de medel som de avfallshanterings-skyldiga betalt in till Statens kärnavfallshanteringsfond för det ursprungliga ändamålet och som de avfallshanteringsskyldiga använder för framtida kostnader för kärnavfallshantering.

Riksdagen har antagit följande lag:

Lag

om ändring av kärnenergilagen

I enlighet med riksdagens beslut
fogas till 38 § kärnenergilagen av den 11 december 1987 (990/1987) ett nytt 2 mom., varvid det nuvarande 2 mom. blir 3 mom., till lagen ett nytt 7 a kap. samt till 75 §, sådan den lyder delvis ändrad i lag 1420/1994, ett nytt 3 mom., varvid det nuvarande 3 mom. blir 4 mom., som följer:

38 §

Statens kärnavfallshanteringsfond

Utöver de uppgifter om vilka bestäms i 1 mom. har Statens kärnavfallshanteringsfond till uppgift att sörja för att de avgifter som fastställs enligt 7 a kap. tas ut och att de medel som samlats in på detta sätt delas ut.

7 a kap.

Säkerställande av sakkunskap

53 a §

Avgift som skall samlas in hos innehavaren av en kärnanläggning

För att den allmänna princip om vilken föreskrivs i 5 § skall uppfyllas, är den

1) som har tillstånd att driva en sådan kärnanläggning med stor allmän betydelse som avses i 11 § 2 mom. 1 punkten,

2) som har tillstånd att uppföra en sådan kärnanläggning, men som ännu inte har tillstånd att driva anläggningen, eller

3) på vars ansökan statsrådet har fattat ett principbeslut som gäller en sådan kärnanläggning och som är i kraft, men där tillstånd att uppföra anläggningen som grundar sig på detta beslut inte har beviljats,

skyldig att delta i finansieringen av sådan forskning vars syfte är att säkerställa att om det uppkommer omständigheter som är nya med tanke på en trygg drift av kärnanläggningarna, vilka det inte har varit möjligt att beakta tidigare, myndigheterna till sitt förfogande har tillräcklig och täckande kärnteknisk sakkunskap och annan beredskap, med vilka man vid behov utan dröjsmål kan reda ut betydelsen av dylika omständigheter.

Den skyldighet om vilken föreskrivs i 1 mom. uppfylls genom att till Statens kärnavfallshanteringsfond årligen betalas en avgift, vars storlek är 220 euro för varje megawatt av den nominella

värmeeffekt som har anmälts i tillståndet eller för varje megawatt av den största värmeeffekt som har anmälts i principbeslutet, eller om tillstånd att uppföra en anläggning har sökts med stöd av principbeslutet, för varje megawatt av den nominella värmeeffekt som har anmälts i tillståndsansökan. Genom förordning av statsrådet kan detta eurobelopp också sänkas.

De avgifter som samlats in i enlighet med 2 mom. skall hållas åtskilda från Statens kärnavfallshanteringsfonds övriga medel.

53 b §

Avgift som skall samlas in hos den avfallshanteringsskyldige

För att den allmänna princip om vilken föreskrivs i 5 § skall uppfyllas, är den för vilken i enlighet med 43 § 2 mom. har fastställts ett ansvarsbelopp, skyldig att delta i finansieringen av sådan forskning vars syfte är att säkerställa att myndigheterna till sitt förfogande har tillräcklig och täckande kärnteknisk sakkunskap och annan beredskap som behövs vid jämförelse av olika genomföringssätt och metoder för kärnavfallshanteringen.

Den skyldighet om vilken föreskrivs i 1 mom. uppfylls genom att till Statens kärnavfallshanteringsfond årligen betalas en avgift, vars storlek är 0,08 procent av det ansvarsbelopp som fastställts i enlighet med 43 § 2 mom. Genom förordning av statsrådet kan detta procenttal också sänkas.

De avgifter som samlats in i enlighet med 2 mom. skall hållas åtskilda från Statens kärnavfallshanteringsfonds övriga medel.

53 c §

Särskilda förmögenheter

De två särskilda förmögenheter som bildats i enlighet med 53 a och 53 b § minskas av

1) de medel om vilkas utdelning från ifrågasvarande särskilda förmögenhet har beslutats och vilka har betalats ut,

2) de medel som i enlighet med 53 e § 4 mom. har återbetalts till de betalningsskyldiga,

3) kostnaderna för deponeringen, skötseln och administreringen av ifrågavarande särskilda förmögenhet, samt

4) kostnaderna för beredningen av beslut som gäller finansiering av forskningsprojekt samt för styrningen och administreringen av projekten.

De två särskilda förmögenheter som bildats i enlighet med 53 a och 53 b § ökas utöver av avgifter också av

1) ifrågavarande särskilda förmögenhets extraordinära intäkter, samt

2) de medel som har delats ut för finansiering av forskningsprojekt och som fonden har beslutat återkräva.

Vardera särskilda förmögenheten kan delas ut för finansiering av forskning till den del förmögenheten inte har bundits genom sådana beslut om finansiering av forskningsprojekt som avses i 53 d § 1 mom. och när i den inte ingår fordringar som uppstått för fonden.

53 d §

Finansiering av forskningsprojekt

Statens kärnavfallshanteringsfond finansierar forskningsprojekt med de medel som är utdelbara under varje år på så sätt att

1) en projekthelhet som skall finansieras från en särskild förmögenhet som avses i 53 a § 3 mom. på ett ändamålsenligt sätt stöder syftet med forskningen enligt 53 a § 1 mom.,

2) en projekthelhet som skall finansieras från en särskild förmögenhet som avses i 53 b § 3 mom. på ett ändamålsenligt sätt stöder syftet med forskningen enligt 53 b § 1 mom.

De forskningsprojekt som avses i 1 mom. 1 och 2 punkten skall vara vetenskapligt högtstående och resultaten av dem skall kunna publiceras och resultatens användbarhet får inte begränsas enbart till en tillståndshavares kärnankläggningslagar.

53 e §

Ansökan om, beviljande och återkrav av forskningsfinansiering

Handels- och industriministeriet gör en framställning till fonden om utdelning av de medel som avses i 53 d § 1 mom. för finansiering av projekt. Ministeriet skall innan det gör sin framställning begära ett utlåtande om framställningen av Strålsäkerhetscentralen och den delegation som avses i 56 § 1 mom.

Forskningsfinansiering beviljas på ansökan. Ansökan ställs till handels- och industriministeriet. På det förfarande som gäller ansökan om och beviljande av forskningsfinansiering tillämpas dessutom statsunderstödslagen (688/2001).

På återkrav av finansiering som beviljats för forskningsprojekt tillämpas statsunderstödslagen. Framställning till fonden om att beviljad finansiering skall återkrävas görs av handels- och industriministeriet.

Om handels- och industriministeriet föreslår att det med tanke på syftet med den betalningsskyldighet om vilken föreskrivs i 53 a eller 53 b § inte är motiverat att använda alla medel som enligt 53 c § 3 mom. är utdelbara för finansiering av forskningsprojekt som avses i 53 d § 1 mom., skall fonden lämna en motsvarande del av medlen outdelade. De medel som inte delas ut skall återbetalas till betalarna i relation till de avgifter de betalt.

Angående de förfaranden som gäller utdelning och återbetalning av medel samt ansökan om och återkrav av forskningsfinansiering föreskrivs vid behov närmare genom förordning av handels- och industriministeriet.

75 §

Sökande av ändring och verkställighet av beslut

Ändring i ett beslut om fastställande av en avgift, vilket Statens kärnavfallshanteringsfond har fattat med stöd av 53 a § 2 mom. och 53 b § 2 mom., i ett beslut om återbetalning av medel, vilket fonden har fattat med stöd av 53 e §

RSv 115/2003 rd — RP 128/2003 rd

4 mom. samt i ett beslut om finansiering av forskningsprojekt, vilket fonden har fattat med stöd av 53 e § 1 mom. och i ett beslut om återkrav av finansiering, vilket fonden har fattat med stöd av 53 e § 3 mom., söks i den ordning om

vilken föreskrivs i förvaltningsprocesslagen (586/1996).

— — — — —

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2004.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Helsingfors den 9 december 2003